

VÁLASZ ÉS TÖPRENGÉS

Miért drága a csónakázás?

1980. június 17-én „Kéretlen közlemény” című írásában munkatársunk indokolatlannak találta a tőserdei csónakkölcsönzési díjak százszázalékos emelését. Az írásra Major Józsefné, a lakiteleki nagyközségi tanács elnöke válaszolt:

„A cikk szerzője számításaihoz közlöm, hogy figyelmen kívül hagyta többek között, hogy a csónakot nem csak festeni kell, hanem 1—2 évenként meg kell vásárolni az újat darabonként, 9300 forintért, továbbá csónakkikötőt kell építeni 3—4 évenként, ami tavaly pl. 60 ezer forintba került, de évenként partra kell vontatni korrózióvédelem céljából és a szükséges karbantartást el kell végezni!

A logikai megállapítás „helyes”, de a gyakorlatban nem állnak sorban a csónak kölcsönzéséért napi 8 órában, mert hétfőtől péntekig alig van egy-két kölcsönzés.

Megfeledezett a szerző arról a tényről, hogy 3 személyes a csónak, és így egy-egy személynek fél óra figyelembevételével 6,60 forintba kerül, mely összeg egy fél üveg sörnek az ára.

Egyébként mint szabadáras szolgáltatást a költségvetési üzemünk végzi, mely gazdasági számítás végzése után állapítja meg az egy órára fizetendő költséget.

Talán helyesebben tette volna L. A., ha az üzemeltetőnél szerzett volna információt a tényekről, mielőtt valótlan, álhírek leközlésére vállalkozott a nyereséget illetően!

Nem hiszem, hogy a sajtónak az olvasók félreinformálása volna a feladata.”

Tisztelt Majorné elvtársnő!

A dologban az bánt leginkább, hogy az olvasókat félreinformáltam. Mert bár igaz, hogy 10 forintról 20 forintra emelkedett a Tőserdőben a csónakkölcsönzés félórás díja, s az is igaz, hogy a kecskeméti strandon az egy órai díj tizenöt forint, de akkor is bánt, hogy számos fontos dologról megfeledkeztem, vagyis hibás logikai sort állítottam fel. Mentsé-

gemül csak azt tudom felhozni: almomban sem gondoltam volna, hogy egy 9300 forintos csónakot 1—2 évenként ki kell cserélni. Hiszen így (ha csak két évenkénti cserét veszünk is) évente 69 750 forintot le kell vonni az általam feltételezett nyereségből.

Azt is figyelmen kívül hagytam, hogy a csónak háromszemélyes, de higggye el, nekem, mint családapának nem vigasz — ha már ilyen példát hozott fel — hogy a két gyerekem helyett nekem kell meginnom a kétszer fél, azaz egy üveg sört. Tekintve, hogy egészen fiatal korúak, nem akarom őket a sörre rászoktatni. (Különben az egész üveg Kőbányai bolti ára: 6 forint 30 fillér.)

Ennek ellenére elismerem, hogy hibáztam a kölcsönzési forgalom megítélésében. Bár én úgy tapasztaltam, hogy a tőserdei üdülőtételep nyaranta nem kelti a kihalt település látszatát, és az emberek alapján véve nem idegenkednek a csónakázástól. Nem szívesen bocsátkozom megint feltételezésekbe, hiszen a múlt alkalommal is sokat hibáztam, de annyit megkockáztatnék, hogy a közönséget valószínűleg a magas ár riasztja vissza, hiszen fél órára — ha már így számolnak — nem érdemes csónakba ülni. Nem kenyerem a jóslás, de úgy gondolom, hogy ezek után a hétvégi forgalom is erőteljesen csökkenni fog, és egy idő után megint kevesebbek leszünk egy szabadáras szolgáltatással. Azt pedig nagyon sajnálnám, mert akkor mit mondok két gyerekemnek, ha a csónakázásért rágják a füleket? Hiszen Ön is tudja bizonyára, hogy az ember semmit nem tud megtagadni a gyerekeitől. Így aztán ki is van szolgáltatva.

Üdvözlettel:

Lakatos Attila